

tage de strengeste Hensyn til Statskassens Læve at kunne realiseres paa den Maade, som det har været ønsket fra Udvalgets Side.

Busk: Det er kun en Bemærkning fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som giver mig Anledning til at tage Ordet. Den ærede Ordfører (Clausen) har paa en Maade, som jeg fra mit Standpunkt ikke har Noget at indvende imod, udtalt sig om det Standpunkt. Flertallet i Udvalget indtager, og det skal jeg ikke yderligere pointere, det har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) jo ogsaa alt gjort. Men naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds med en vis Hidsighed tager paa denne Sag, føler sig ilde berørt af den og taler om Agitation osv., forekommer det mig overfor den Paastand, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kom med i sit Foredrag, efter at det ærede Medlem havde havt Ordet, at dette ærede Medlem har Ret. Jeg lyttede netop meget opmærksomt efter, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds udtalte, og noterede netop i samme Dieblit de Udtalelser, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds senere paaanførte, og som jeg føler mig overbevist om ogsaa skulle findes i Tidenden. Med Hensyn til det, som det ærede Medlem sidst talte om, nemlig Forpagtningssturnussen, at den skulde være 8 eller 12 Aar, da vide vi, der sad sammen i Udvalget med det ærede Medlem, at der ikke var nogen principiel Forskjel mellem os i den Sag. Men hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte om, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds allerede paa Forhaand, før den høitærede Minister har udtalt sig, paa egne og Meningsfællers Begne sætter sig imod det Forslag, som staar under Nr. 1, det staar fast. Det ærede Medlem har, før Ministeren har udtalt sig om Spørgsmaalet, udtalt sig imod dette Forslag, og jeg skal nævne de to Grunde, han ansførte for at sætte sig imod Forslaget, hvilke, to Grunde jeg paa ingen Maade kan anerkjende som berettigede. Han nævnte for det Første, at skulde vi gaa den Vej, som Forslaget under Nr. 1 anbefaler, maatte der kjøbes en Befætning, og denne Befætning antog han, vilde koste en 50,000 Kr. Sa naturligtvis kommer denne Befætning til at koste Noget, men naar den skal sælges, kommer det jo ind igjen, og det bliver saaledes ikke noget Tab for Statskassen, naar vi sælge en saadan Befætning. Vi kunne forudsæ, at vi kunne faae om trent det Samme ind igjen, naar vi sælge den, saa Pengene ere aldeles ikke smidte ud afvinduet. Dernæst nævnte det ærede Medlem en anden Grund, og det er et Bevis for, at det ærede Medlem har udtalt sig saaledes, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds

sagde. Den anden Grund var nemlig den, at han mente, at i den Tid, Ministeren maatte bestyre Gaarden paa den Maade, som var antydet i Forslaget under Nr. 1, vilde man slet ikke faae Noget ind af den. Det tror jeg ogsaa er overbrevet, at vi ikke skulde faae Noget ind af den. Naar den blev bortforpagtet paa længere Tid, kan det muligvis nok indrømmes, at man kunde faae noget Mere ind af den, end naar Ministeren bestyrer den paa den Maade. Men det forekommer mig, at ved at fremdrage de Udtalelser, som det ærede Medlem har brugt — og jeg føler mig overbevist om, at han vil indrømme, at han har brugt dem — er det godtgjort, at Ordføreren for Mindretallet har gjort, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds bestyldte ham for, nemlig paa Forhaand udtalt sig imod at gaa den Vej, som vi have udtalt os for i Forslag under Nr. 1, selv om den høitærede Minister skulde være villig til at gaa med heri. Det har jeg fundet Anledning til yderligere at pointere, selv om det ærede Medlem vil se at slippe fra det.

Finansministeren (Strup): Jeg har troet, at det var rigtigt at vente med at tage Ordet, til Anskuelsen om de forskjellige foresliggende Vædringsforslag ikke blot vare blevne udtalte af Ordførerne for Forslagsstillerne, men ogsaa til at Striden mellem de forskjellige Anskuelser havde faaet Tid til at løbe til Ende. Jeg skal holde mig til det, her foreligger. Vædringsforslaget under Nr. 1 kan jeg ikke gaa ind paa. Grunden dertil er ikke blot den, at jeg nærer megen Tvivl om, at Statskassen vil komme nogenlunde skadesløst fra at drive Gaarden saaledes i Løbet af 8 Aar, naar den i den Tid efterhaanden skal udparcelleres. Det er jo klart, at der i Virkeligheden ikke kan finde nogen fornuftig, nogen rationel Drift af en Landeiendom Sted, naar man ikke har et bestemt Areal, paa hvilket Driften skal føres. Jeg nærer altsaa megen Tvivl om, at man vil slippe for ikke ubetydelige Rentetab. Jeg gaar ikke saa vidt at sige, at man slet ikke saar nogen Indtægt af denne Drift, men jeg mener, at efter Sagens egen Bessaffenhed maa nødvendigvis en saadan Drift give Tab, og jeg tror ikke, at nogen Landmand kan være i Tvivl om, at det forholder sig saaledes. Det, som imidlertid for mig er endnu langt mere afgjørende, er det bestemte Raabud om, at Bortsalg skal finde Sted i Parceller, altsaa uden Hensyn til, om det lykkes at faae passende Bud for Parcellerne, med andre Ord altsaa, at man skal finde sig i at sælge denne Statsieendom for Mindre, end den kan udbringes til, for at fyldestgørende Forslagsstillerens Formening om det for det Almindelige Nyttige i, at en stor Gaard blev forvandlet til Parceller, til mindre Hølsgaarde. En saadan Betragtning kan jeg ikke gaa ind paa, og en saadan